

احکام اجتماعی سیاسی انتخابات

- ❖ مؤلف؛ نهضت مبلغین گفتمان انقلاب اسلامی
- ❖ موضوع؛ احکام انتخابات
- ❖ قالب ارائه؛ سخنرانی کوتاه
- ❖ قالب محتوا؛ متن مکتوب
- ❖ مخاطب؛ عمومی
- ❖ محصول؛ نهضت مبلغین گفتمان انقلاب اسلامی
- ❖ توضیح؛ تذکرات انتخاباتی قابل استفاده در سخنرانی های کوتاه

مقدمه

این محصول که بر اساس بررسی فرمایشات حضرت امام خامنه‌ای حفظه الله و تحقیق میدانی در حوزه «آسیب شناسی جامعه شناسی رأی» تولید شده، سعی کرده علی‌رغم اشکالات عدیده در فرهنگ و سبک رأی دادن مردم ایران اسلامی، مهمترین و عام‌البلوی‌ترین اشکالات را که گستره‌ی زیادتری را در سطح کشور شامل می‌شود، در حد توان و بضاعت خویش احصا کرده و در اختیار مبلغین محترم قرار دهد. مبلغین محترم می‌توانند هر کدام از بخشهای این محتوا را در غالب بیان احکام ۲ دقیقه ای و اشکال خلاقانه ی دیگر برای عموم مردم در مساجد و هیأت و مدارس و مجالس خانگی و غیره بیان نمایند.

نکاتی مهم در باب انتخابات مجلس شورای اسلامی

۱. یکی از مشکلات عمده ای که در سراسر کشور خصوصاً شهرهای کوچک باعث می‌شود متأسفانه کاندیداهای غیر صالح وارد مجلس می‌شوند، خرید و فروش رأی است. مردم فکر می‌کنند که چون در طول وکالت نمایندگی، دیگر او را پیدا نمی‌کنند لذا نقد را بر نسیه ترجیح داده و رأی خود را می‌فروشند، در حالیکه طبق استفتائاتی که از مقام معظم رهبری و برخی مراجع عظام دیگر شده است، خرید و فروش جایز نمی‌باشد^۱ که طبیعتاً انجام آن فعل حرام می‌باشد.

۲. تلقی عمومی مردم کشورمان این است که در رأی دادن آزاد هستند و اینجا را منطقه الفراغ می‌دانند لذا از روی میل شخصی رأی می‌دهند در حالیکه حضرت امام علیه السلام علیه ۱۰ تیر ۱۳۶۰ خطاب به روحانیون

۱. مقام معظم رهبری: خرید و فروش آراء در انتخابات چه حکمی دارد؟ ج. جایز نیست.

<https://www.leader.ir/fa/content/۱۸۱۳۲>

آیت الله مکارم شیرازی: پرسش: بر اساس شنیده‌ها، برخی از کاندیداهای انتخاباتی مجلس شورای اسلامی جهت پیروزی در میدان انتخابات به طرق مختلف مانند توزیع گوشی تلفن همراه و سیم کارت، پرداخت وجه نقد، توزیع غذای گرم، وعده امتیازات دولتی و غیر آن، اقدام به خرید آرای مردم می‌نمایند؛ شایان ذکر است که این وضعیت به گونه ای است که به سمت انتخابات سرمایه داری پیش می‌رود و در صورتی که این امر واقعیت داشته باشد مشکل ساز خواهد بود؛ با توجه به این مطلب، نظر حضرت‌تعالی چه می‌باشد؟ پاسخ: انتخابات اسلامی با انتخابات غربی مادی بسیار متفاوت است، استفاده از امور مالی و امتیازات مختلف برای خریدن آراء در انتخابات اسلامی مطلقاً جایز نیست و باید جداً از آن پرهیز کرد و کسانی که از این گونه طرق کسب آراء کنند، مشروعیت آنها زیر سؤال است، و رأی دهندگانی که با این امور به افرادی رأی می‌دهند که صلاحیت ندارند نیز از نظر شرعی مرتکب خلاف شرع شده‌اند. اصولاً توسل به این امور دلیل برعدم صلاحیت است. برادران و خواهران عزیز مراقب باشند سرنوشت نظام و کشورشان را با هیچ چیز مبادله نکنند و حتی در تبلیغات انتخاباتی خود از روش های غربی استفاده نکنند.

می فرمایند که شما در ایام انتخابات تکلیف دارید که اولاً کارها را تعطیل کنید و بروید برای هدایت مردم و کمک برای رساندن صندوقها^۱ و ثانياً تکلیف شرعی دانستند که علما وظیفه دارند برای مردم مسأله را روشن کنند: "مکلف هستید که عمل بکنید و مردم را دعوت کنید. وادار کنید مردم را. تکلیف شرعی را به آنها بگویید. مسئله، مسئله این نیست که خب، من دلم می‌خواهد یک وکیل داشته باشم، دلم می‌خواهد یک وزیر داشته باشم؛ خیر، قضیه این نیست، **قضیه سپردن یک مملکتی است به دست یک کسی که اگر ناباب از کار درآید، صدمه به اسلام می‌زند، جمهوری اسلامی را از بین می‌برد.** این یک مسئله حیاتی است برای شما"^۲.

۳. بسیاری از مردم از نماینده انتظار حل مشکلات حوزه انتخابیه خود را دارند لذا بسیاری از کاندیداها وعده های عمرانی آسفالت، فرودگاه، دانشگاه و غیره را می‌دهند در حالی که حضرت آقا فرمودند: "این که ما خیال کنیم که نماینده فلان شهر و فلان حوزه انتخابیه بودن، معنایش این است که بیایم و بگوییم «آنجا آسفالت ندارد»، یا «آب ندارد»، یا «دانشگاه ندارد» یا چه و چه، این وظیفه نمایندگی نیست. **شما باید قانونی را بگذرانید که بتواند امور همه جای کشور را متکفل شود**"^۳.

۱. ما مکلفیم در امور سیاسی دخالت کنیم؛ مکلفیم شرعاً همان طور که پیغمبر می‌کرد؛ همان طور که حضرت امیر می‌کرد. در این ایام، که اعلان می‌کنند مسئله انتخاب ... [را]، آن اشخاصی که در حوزه ها هستند، باید دست از کارها بردارند و راه بیفتند توی شهرها و دهات و روستاها و آن جاهای دور افتاده و کمک کنند. و اگر نکنند، فردامسئول اند پیش خدا و اگر مسامحه کنند، فردا مسئول اند پیش خدا. مردم را دعوت کنند به دخالت در امور... کمک کنند برای رساندن صندوقها به روستاهای دور افتاده . **امروز تبلیغ اسلام برای حفظ خود اسلام تبلیغ این است که رئیس جمهورتان را خودتان تعیین کنید. اهمیت این همان اهمیتی است که اسلام دارد.** یک نفری که وارد بشود و در راس امور واقع بشود و - خدای خواسته - فاسد از کار در آید، یک کشور را به فساد می‌کشاند. اگر یک صدمه ای به اسلام برسد، هر یک یک ما در محکمه عدل الهی مسئول هستیم؛ یک یک ما. **کسی بگوید: "به من چه ربطی دارد؟" این است که بگوید: اسلام به من چه ربطی دارد.** مگر می‌توانی بگویی: اسلام به من چه ربطی دارد؟! این تکلیف آقایان {روحانیون} است که راجع به مسائل اسلامی، که پیش می‌آید، چه وکیل بخواهید تعیین کنید و چه - عرض بکنم که - رئیس جمهور بخواهید تعیین کنید، باید درصحنه باشید؛ عذری ندارید که بروید کنار بنشینید. صحیفه امام جلد ۱۵ ص ۶-۲۱ زمان: ۱۰ تیر ۱۳۶۰ - قبل از ماه مبارک رمضان مکان: تهران، حسینیه جماران؛ موضوع: تحلیل از شهید بهشتی و شهدای ۷ تیر - تبیین وظایف روحانیون و مسئولان و ملت در مقطع کنونی

۲. همان

۳. در باب وظایف نمایندگی، آن‌گونه که بنده از مجموع قانون اساسی و مفاهیم و معارفی که در انقلاب ما هست و همه چیزهایی که ما را در این باب کمک میکند فهمیده‌ام، **وظیفه اصلی در نمایندگی، «قانونگذاری» است.** البته نظارت بر اجرا و از این قبیل چیزها هم هست. آنها هم بسیار مهم است. اما چیزی که رکن اداره کشور است، عبارت است از **وضع قوانین.** این که نمایندگان، از همه گوشه و کنار کشور انتخاب میشوند، به آن خاطر است که مصالح همه کشور در «قانون» متجلی شود. یعنی نماینده شأنش این است که قانونی را بگذراند که این قانون، بتواند کشوری را که دارای مناطق فقیر و دوردست و مناطقی با اقتضانات گوناگون است، اداره کند. همگان از همه اوضاع مطلع هستند. این که نماینده باید به فکر حوزه انتخابیه خود

من با خود نماینده‌های محترم در دوره‌های مختلف وقتی مواجه شدم، به این‌ها گفتم: آقایان و خانم‌های نماینده! وظیفه‌ی نماینده این نیست که وعده‌ی عمرانی و فلان پروژه، فلان کار را در منطقه‌ی انتخابی خود به مردم بدهد؛ این‌ها کار اجرائی است، کار دولت است.^۱

۴. یکی از شایع‌ترین اشکالات مخرب نوع رأی دادن مردم در سراسر کشور این است که فقط به کاندیدای همشهری و قوم و قبیله‌ی خودشان رأی می‌دهند. البته این کار اگر چه از این جهت که سفارش امام است که به کسی رأی دهید که سالهای طولانی در بین شما زندگی کرده باشد که کاملاً او را می‌شناسید و از این جهت حق دارند ولی اولاً تحقیق درست و کامل را انجام نمی‌دهند ثانیاً تعصب شدیدی بر روی کاندیدای همشهری و قوم و قبیله‌ی خود دارند. در حالی که حضرت آقا می‌فرمایند: مردم وظیفه دارند در انتخابات شرکت کنند و نامزدهای صحیح را پیدا و انتخاب نمایند. به روابط قوم و خویشی و ایل و طایفه‌ای و این‌طور چیزها نگاه نکنند.^۲

باشد، معنایش این است. و الاً این‌که ما فرض کنیم، نماینده وظیفه دارد بیاید بایستد آن‌جا و مشکلات حوزه انتخابیه‌اش را به عنوان وظیفه نمایندگی بیان کند، نه. این، وظیفه نمایندگی نیست. بیان مشکلات حوزه انتخابیه، البته کار خوبی است و اگر به شکل صحیحی انجام گیرد، مفید است. اما این‌که ما خیال کنیم که نماینده فلان شهر و فلان حوزه انتخابیه بودن، معنایش این است که بیاییم و بگوییم «آن‌جا اسفالت ندارد»، یا «آب ندارد»، یا «دانشگاه ندارد» یا چه و چه، این وظیفه نمایندگی نیست. شما باید قانونی را بگذرانید که بتواند امور همه جای کشور را متکفل شود بمافی‌ه حوزه نمایندگی شما؛ تا مبدا حوزه نمایندگیتان، از قانونی که همه جانبه وضع نشده است، به اقتضای کیفیتش، خارج بماند. مسأله این است. خطاست اگر نماینده‌ای بیاید در تریبون باز مجلس بایستد؛ بدون توجه به اقتضات مالی و بودجه‌ای، بدون توجه به اولویتها، بدون توجه به برنامه‌هایی که مجلس قاعداً باید آنها را تصویب کند، سنگی بیندازد که «آقا، بیایید این کار را برای حوزه انتخابیه من بکنید»، قصدش هم این باشد که به مردم آن‌جا بگوید «ببینید! من برای شما کار میکنم!» ۷۱/۰۳/۲۰

۱. طرحهای منطقه‌یی: فلان‌جا فرودگاه، فلان‌جا جاده، فلان‌جا اتوبان و... توقعاتی وجود دارد؛ نماینده هم اینها را به مجلس منتقل میکند و از آن‌جا به دولت منتقل میشود و در نتیجه، فشار. دولت‌ها هم بالاخره به هر دلیلی تسلیم میشوند و زیر بار میروند؛ اما نتیجه چیست؟ نتیجه این است که طرحهای نیمه‌تمام ما اگر در حدود چهار هزار طرح است، میشود پنج هزار، میشود ده هزار. مردم توجه باید داشته باشند که تبلیغات رنگین و متنوع ملاک نیست؛ وعده‌های غیر عملی ملاک نیست. من با خود نماینده‌های محترم در دوره‌های مختلف وقتی مواجه شدم، به این‌ها گفتم: آقایان و خانم‌های نماینده! وظیفه‌ی نماینده این نیست که وعده‌ی عمرانی و فلان پروژه، فلان کار را در منطقه‌ی انتخابی خود به مردم بدهد؛ این‌ها کار اجرائی است، کار دولت است. وعده‌های غیر عملی دادن، وعده‌های بزرگ دادن، این‌ها ملاک نیست؛ باید مردم توجه کنند؛ گاهی علامت منفی هم هست. (۸۶/۱۰/۱۲)

۲. هر کسی هم وظیفه‌ای دارد. مردم وظیفه دارند در انتخابات شرکت کنند و نامزدهای صحیح را پیدا و آنها را انتخاب نمایند. مردم وظیفه دارند به ملاکهای دینی و شرعی و انقلابی نگاه کنند؛ به روابط قوم و خویشی و ایل و طایفه‌ای و این‌طور چیزها نگاه نکنند. ببینند واقعاً چه کسی با معیارهای الهی و انقلابی، مناسبتر و به آن نزدیکتر است، او را برگزینند و با شور و شوق به عنوان یک وظیفه در این کار دخالت کنند. کسانی از مردم وظیفه دارند که دیگران را تشویق و تحریض کنند. کسانی که زبان‌گویایی دارند، قلم‌توانایی دارند و آبرویی پیش مردم دارند - که این آبرو هم جزو ذخایر الهی است و خدای متعال به هرکس داده است، باید آن را در راه او مصرف کند و به کار ببرد

۵. یکی از اشتباهاتی که مردم در زمان تبلیغات برای انتخابات دچار می شوند این است که گمان می کنند که اگر یکی از نامزد های انتخابات پولی به آنها پرداخت کرد یا شام و سبد غذایی به آنان داد، اگر به فرد مورد نظر رای ندهند در حق او خیانت کرده و مدیون او باقی می مانند. این نحوه رای دادن نه تنها صحیح نمی باشد بلکه اگر به سبب انتخاب اشتباه ما یک نماینده فاسد به مجلس راه پیدا کند چون برای رای خود هیچ تحقیقی نکرده ایم هر فسادى که او مرتکب شود ما هم به اندازه خود در آن سهیم هستیم مگر این که انتخاب ما از روی تحقیق باشد.

۶. بسیاری از مردم نمی دانند که بسیاری از کاندیداها خود را وامدار اسپانسر ها می کنند که نتیجتاً بعد از اینکه کاندید رای آورد و وارد مجلس شد. یا قوانین را با ملاحظه ی آن سرمایه دار تغییر می دهند یا اینکه برای او موافقت اصولی می گیرد که بعضاً تا چندین برابر پول خرج کرده در انتخابات عائد او می شود.^۱

- مردم را توجیه و تشویق کنند و آدمهای خوب را به آنها معرفی نمایند. در معرفی نامزدهای نمایندگی باید ملاحظه کنند که هیچ رابطه‌ای را غیر از رابطه دینی و الهی و وظیفه شرعی دخالت ندهند. فلان کس با ما رفیق است، فلان کس با ما دوست است، فلان کس فایده‌ای به ما میرساند؛ ابداً این چیزها را در نظر نگیرند. البته هر کاری هم که آنها بکنند، مردم باید چشمان باز باشد؛ خودشان واقعاً بشناسند و بفهمند که چه کار میکنند ۷۴/۱۱/۱۴.

۱. یکی از ایرادهایی که به مجالس ممکن است گرفته شود، این است که نمایندگان با آنکا به نمایندگی درصدد باشند از امکانات دولتی خدای ناکرده، استفاده نادرستی کنند. این چیزی نیست که از چشم مردم پوشیده بماند.... نماینده‌ای که با هدف اسلامی آمده، مجال است چنین چیزی در مورد او صادق باشد. لکن، باید مراقبت کرد. سفارش این را کردن، سفارش آن را کردن، موافقت اصولی برای این، اقدام برای آن، با فلان سرمایه‌دار مذاکره و تفاهم کردن، فریب فلان آدم را خوردن ... غرض، این چیزها، چیزهایی است که با حیثیت و آبروی نمایندگی مناسبتی ندارد. بیانات در دیدار نمایندگان مجلس ۲۰/۳/۷۱ اگر نماینده‌ای بر سر کار آید که قبل از ورود به مجلس، خود را وامدار دیگران کرده و مجبور باشد در مجلس وام آنها را ادا کند؛ نانهایی به قرض گرفته باشد و بخواهد به مجلس که رفت، قرض خود را ادا کند؛ به‌درد نمی‌خورد. ۷۴/۱۱/۲۰

آن نماینده‌ی مجلسی که با پول فلان شرکت و فلان کمپانی و فلان ارباب و فلان پولدار توی مجلس بیاید، مجبور است آنجائی که آنها لازم میدانند، قانون جعل کند، قانون بردارد، توسعه و تضییق در قانون بکند. ۹۰/۱۰/۱۹.

اگر کسی وامدار دستگاهها و اشخاص و وامدار پول و قدرت شد، دیگر نمی‌تواند برای مردم دلسوزی کند ۸۲/۱۱/۲۴

وامدار کسی هم نباید بود؛ فقط وامدار آن سوگندی که خورده‌اید، باشید. آن سوگند هم سوگند حقیقی است؛ یعنی قسمی شرعی است که اگر نقض شود، یقیناً خلاف شرع انجام شده است و پیش خدای متعال مسؤولیت‌های سنگینی هم برای انسان دارد. ۷۹/۹/۲۳